

عنوان مقاله:

بررسی آیه امانت در متون ادب پارسی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

فاطمه ساردوئی

خلاصه مقاله:

آیه امانت از جمله آیات پر کاربرد، عمیق و پر رمز و رازی است که در متون ادبی در تبیین مبانی و اندیشه های بنیادین مورد اهتمام قرار گرفته و بازتاب گسترده ای داشته است. آنان همواره کوشیده اند با برداشت های نو و ژرف و تاویلات زیبا و عمیق خود پرده از این مفهوم آسمانی برگیرند و افزون بر بیان آموزه های ادبی از ابعاد و جنبه های مختلف آن یاد کنند و نیز از مقام والای حامل امانت سخن بگویند. هدف این مقاله تبیین جنبه ها و تحلیل و بررسی برخی ابعاد و مفاهیم مرتبطی است که بنا به مشرب فکری؛ تامل شخصی و ذهنیت نویسندگان ، شاعران و عرفا ، پیرامون امانت الهی شکل گرفته و در متون ادبی پارسی انعکاس یافته است. این پژوهش با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و با مطالعه و کنکاش در آثار ادبی صورت گرفته است. بر اساس پژوهش حاضر، آنچه شاعران پیرامون امانت معروضه در آثار خود به دست داده اند، بیانگر ارزش های اخلاقی و انسانی استفاده نموده اند اما در متون نثر کمتر به آن اشاره شده است که شاید دلیل آن تخصصی بودن خیلی از متون منثور است که لزومی به استفاده از آیات در آنها نبوده است اما چون در حوزه ی شعر، شاعر بیشتر با انسان و حالات و روحیات او سر و کار دارد احتمال به کار بردن مفاهیم دینی و آیات قرآن در آثار آنها بیشتر می باشد.

کلمات کلیدی:

آیه امانت - امانت در ادب - متون ادبی پارسی - ظلوم و جهول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648888>

